

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved T. Materne og J.-C. Halleux, som befuldmægtigede, bistået af avocats F. Libert og S. Rodrigues)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 34 TEUF og af Rådets direktiv 1999/37/EF af 29. april 1999 om registreringsdokumenter for motorkøretøjer (EFT L 138, s. 57) — national lovgivning, som kræver fremvisning af attest for et køretøjs overensstemmelse med teknisk kontrol før indregistrering af et køretøj, der tidligere er blevet indregistreret i en anden medlemsstat — manglende anerkendelse af resultaterne fra teknisk kontrol i andre medlemsstater — hindring for de frie varebevægelser — ingen begrundelse

Konklusion

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til såvel artikel 4 i Rådets direktiv 1999/37/EF af 29. april 1999 om registreringsdokumenter for motorkøretøjer, som ændret ved Rådets direktiv 2006/103/EF af 20. november 2006, som artikel 34 TEUF, da det på systematisk vis kræver, at der for et køretøj, som tidligere er blevet registreret i en anden medlemsstat, ud over fremvisning af registreringsattest også skal fremvises køretøjets overensstemmelsesattest med henblik på den tekniske kontrol, der ligger forud for køretøjets registrering, og da det underkaster sådanne køretøjer, som skifter ejer, en teknisk kontrol forud for registrering uden at tage resultaterne af den tekniske kontrol, der er foretaget i en anden medlemsstat, i betragtning.

- 2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 160 af 28.5.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 6. september 2012 — Daniela Mühlleitner mod Ahmad Yusufi og Wadat Yusufi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-190/11) (¹)

(Retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — kompetence i sager om forbruger aftaler — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 15, stk. 1, litra c) — eventuel begrænsning af kompetencen angående aftaler vedrørende fjernsalg)

(2012/C 355/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daniela Mühlleitner

Sagsøgte: Ahmad Yusufi og Wadat Yusufi

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af 15, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF)

nr. 44/2001 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — kompetence på området for aftaler indgået af forbrugere — eventuel begrænsning af denne kompetence til aftaler vedrørende fjernsalg

Konklusion

Artikel 15, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at den ikke forudsætter, at der er blevet indgået aftale vedrørende fjernsalg mellem forbrugeren og den erhvervsdrivende.

(¹) EUT C 204 af 9.7.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. september 2012 — Mecsek-Gabona Kft mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Baranya Megyei Bíróság — Ungarn)

(Sag C-273/11) (¹)

(Moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 138, stk. 1 — betingelser for at fritage en transaktion inden for Fællesskabet, som er kendetegnet ved, at erhververen er forpligtet til at påtage sig ansvaret for transporten af varerne, som han som ejer råder over fra lastningstidspunktet — sælgerens forpligtelse til at bevise, at varerne fysisk har forladt leveringsmedlemsstatens område — sletning med tilbagevirkende kraft af erhververens momsregistreringsnummer)

(2012/C 355/09)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Baranya Megyei Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mecsek-Gabona Kft

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Baranya Megyei Bíróság — fortolkning af artikel 138, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — betingelser for at fritage en transaktion inden for Fællesskabet, som er kendetegnet ved, at køberen skal påtage sig ansvaret for transporten af varerne, som han kan råde over som ejer fra lastningstidspunktet — den afgiftspligtiges persons forpligtelse til at bevise, at varerne er blevet transporteret til en anden medlemsstat, og at de som følge af denne transport fysisk har forladt leveringsmedlemsstatens område

Konklusion

- 1) Artikel 138, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/88/EU af 7. december 2010, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at retten til merværdiafgiftsfritagelse for en levering inden for Fællesskabet kan nægtes sælgeren under sådanne omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede under forudsætning af, at det på baggrund af objektive forhold er fastslået, at sælgeren ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhvilede den pågældende for så vidt angår bevis, eller at sælgeren vidste eller burde have vidst, at den transaktion, som den pågældende gennemførte, var led i svig fra erhververens side, og sælgeren ikke har truffet enhver foranstaltning, som den pågældende med rimelighed var i stand til, for at undgå sin egen deltagelse i denne svig.
- 2) Fritagelsen for en levering inden for Fællesskabet som omhandlet i artikel 138, stk. 1, i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/88, kan ikke nægtes en sælger alene med den begrundelse, at afgiftsmyndigheden i en anden medlemsstat har foretaget en sletning af erhververens momsregistreringsnummer, der, selv om den fandt sted efter leveringen af varen, har fået virkning med tilbagevirkende kraft fra en dato, der ligger før denne levering.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 6. september 2012 — DI VI Finanziaria SAPA di Diego della Valle & C mod Administration des contributions en matière d'impôts (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif — Luxembourg)

(Sag C-380/11) (¹)

(Etableringsfrihed — artikel 49 TEUF — skattelovgivning — formueskat — betingelser for indrømmelse af formueskattenedsættelse — fortabelse af status som formueskattepligtig som følge af, at hjemstedet bliver flyttet til en anden medlemsstat — restriktion — begrundelse — tvingende almene hensyn)

(2012/C 355/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DI VI Finanziaria SAPA di Diego della Valle & C

Sagsøgt: Administration des contributions en matière d'impôts

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal administratif — fortolkning af artikel 49 TEUF — etableringsfriheden — skattelovgivning — formueskat — national lovgivning, som gør ydelsen af nedsættelsen af formueskatten betinget af, at

modtageren forbliver skattepligtig med hensyn til denne skat i den pågældende medlemsstat i de fem efterfølgende skatteår — tab af statussen som formueskattepligtig som følge af flytning af hjemsted til en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter indrømmelse af en formueskattenedsættelse er betinget af, at modtageren forbliver formueskattepligtig i de fem efterfølgende skatteår.

(¹) EUT C 298 af 8.10.2011.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 6. september 2012 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej og Republikken Polen mod Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-422/11 P og C-423/11 P) (¹)

(Appeller — annullationssøgsmål — afvisning af sagen — repræsentation for Unionens retsinstanter — advokat — uafhængighed)

(2012/C 355/11)

Processprog: polsk

Parter

Appellanter: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (ved radcowie prawni D. Dziedzic-Chojnacka og D. Pawłowska) og Republikken Polen (ved M. Szpunar, A. Kraińska og D. Luto-stańska, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved G. Braun og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appeller af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 23. maj 2011 i sag T-226/10 Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej mod Kommissionen, hvorved Retten afviste en sag anlagt af Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 1234 af 3. marts 2010, som er vedtaget i medfør af artikel 7, stk. 4, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2002/21/EF (EUT L 108, s. 33), og som pålægger den polske myndighed på området for elektroniske kommunikations- og posttjenester at trække to udkast til foranstaltninger, der er anmeldt, vedrørende det nationale engrosmarked for udveksling af IP-datatrafik (IP-transit) (sag PL/2009/1019) og engrosmarkedet for udveksling af IP-peering med Telekomunikacja Polska SA's (TP) netværk (sag PL/2009/1020) tilbage — urigtig fortolkning af artikel 19, stk. 3 og 4, i statuten for Domstolen, sammenholdt med statuttens artikel 53, stk. 1, med EUF-traktatens artikel 254, stk. 6, og med procesreglementets artikel 113 — tilsidesættelse af EUF-traktatens artikel 67,